

Bayer Zsolt: Ramszesz és Herihor I.

2021 december 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ungváry Krisztián hozzászólása Dévényi István magyar hangos újságíró Facebook-oldalán. Ezt olvassák el!

Mottó: „Milyen szép, hogy az ágyasát nevezi ki. Na, ilyen is rég ölt (sic!) Magyarországon.”

(Ungváry Krisztián hozzászólása Dévényi István magyar hangos újságíró Facebook-oldalán. A téma: Novák Katalin államfői jelölése.)

(Minden ugyanaz, csak kicsit rosszabb, silányabb, embertelenebb...)

Márton Áron, Erdély püspöke, 1936 karácsonyán, egészen pontosan december 25-én szentbeszédet tartott Kolozsvárott.

Mielőtt rátérünk erre a szentbeszédre, kukkantsunk bele egy pillanatra ebbe az esztendőbe, 1936-ba. Ez az az év, amikor a német hadsereg bevonul a demilitarizált Rajna-vidékre, s az esemény kapcsán a brit külügyminiszter (Eden) úgy fogalmaz, miszerint „nincs indok, amely miatt a német bevonulásból fenyegetést kellene kiolvasni”.

Ó, Istenem, hát persze, hogy nincs...

Aztán ez az az év, amikor a pápa – XI. Pius – Buda visszafoglalásának 250. évfordulóján szózatban üdvözli a magyarokat, s ebben egyebek mellett a kommunizmus egyre növekvő veszélyéről beszél. Két évvel később ugyan a francia kommunistákkal akar szövetkezni a náci ellen. (O tempora, o mores!)

Aztán ebben az évben tör ki a spanyol polgárháború is, előbb kommunista spanyol rendőrszettek meggyilkolják Calvo Sotelo monarchista politikusot, majd kirobban a jobboldali katonai lázadás, melynek vezetője Franco tábornok.

Eközben az olimpiai láng Bécsbe érkezik, ahol osztrák nemzeti szocialisták zavarják meg az ünnepséget, követelve Ausztria azonnali csatlakozását Németországhoz („te csak házasodjál, boldog Ausztria!”, továbbá ne feledkezzünk meg az osztrákok legnagyobb teljesítményéről sem, amely szerint: képesek voltak elhitetni a világgal, hogy Beethoven osztrák volt, míg Hitler viszont német – gratulálunk!).

Majd kisvártatva megkezdődik a berlini olimpia.

Az eszaki folyamán Belgiumban meghiúsítanak egy kommunista puccskísérletet (mára egészen jól sikerült az a puccskísérlet, és már nem is akarja senki meghiúsítani, sőt...), ellenben Magyarországon Bethlen István Darányi Kálmán miniszterelnököt az követeli, hogy a kormány számolja fel a szélsőjobboldalt (!).

A Szovjetunióban is indul a „buli”, ebben az évben tartóztatják le Grigorij Jevszejevics Zinovjevét és Lev Boriszovics Kamenyevét, akik a vád szerint Sztálin hatalmára törtek, ráadásul még Trockijt is vissza akarták hozni a száműzetésből. Sokat nem bíbelődnek a két vádlottal, még augusztus 25-én ki is végzik őket.

Aztán a nyár folyamán Csehszlovákiában egyesül a két magyar párt, a Keresztényszocialista Párt és a Magyar Nemzeti Párt, új nevük Egységes Magyar Párt (ugye, hogy nincs új a nap alatt?), a párt elnöke Jaross Andor, alelnöke pedig Esterházy János.

Romániában pedig új erőre kap a magyarellenesség.

„Magyarországnak a békeszerződés semmiféle megváltoztatását nem engedjük meg” – csörgeti a kardot II. Károly román király. Majd életbe léptetik az új közigazgatási törvényt, amely tovább korlátozza a kisebbségi nyelvhasználatot, egyenesen azzal fenyegetve a városi tanácsokat, hogy feloszlatják őket, ha kisebbségi nyelvet merészelnének használni (ugye, hogy nincs új a nap alatt?). Év végén pedig soha nem látott sajtóhadjáratot indítanak a magyarok ellen, Szent Bertalan éjszakájával fenyegetik meg az erdélyi magyarokat. Viszont Bukarestben, a kisantant államfőinek tiszteletére rendezett díszszemlén összeomlik egy dísztribün, legalább százan meghalnak. (Hajlamos az ember eltöprengeni a Jóisten remek humorán...)

Nos, ebben a furcsa évben tartotta meg karácsonyi szentbeszédét Márton Áron, Erdély püspöke. Ha megengedik, idézek belőle (az Erdely.ma portál hozta le most karácsonykor, december 24-én, köszönet érte!):

„Pedig Istenhez egyedül ez, ez a kitervelt, kigondolt, kikészített szegénység illett. Próbáljuk meg másképpen csinálni!

Gondoljunk el más Betlehemet! Milyen házat, milyen palotát akarunk építeni, hogy méltó legyen az Isten Fiához? És hogyan akarjuk berendezni, milyen bútorokkal, függönyökkel, kályhával, képekkel, milyen kényelemmel és szépségekkel, hogy Hozzá méltó környezet legyen? Vajon melyik bankárnak a háza vagy melyik királyi palota volna Hozzá illő? Mennyi betétje, aranya, gyöngye legyen, hogy gazdagnak mondjuk? Mennyi föld, melyik ország legyen a birtoka, mekkora legyen a hadserege, testvérsége, hogy hatalmasnak hívják?

S anyja és nevelő? atyja és a cserzett arcú pásztorok helyett kik jönnek fogadására? Augusztus, a császár, aki mézszárlások árán, s barátainak elárulásával ragadta magához a birodalmat, s most a szelíd uralkodót játszotta és éppen azt számítgatta, hogy vajon mi lesz az elrendelt népszámlálás eredménye, hány millió ember tartozik uralma alá? Heródes, ez a feltolakodott beduin, aki, miután a trónt a törvényes utódoktól elorozta, megölette anyját, feleségét, sógorait, unokáit és egy csomó más férfit, akiket a gazul szerzett hatalmát féltette, most újabb gonoszságon törte a fejét? A pogányok, akik éppen a nap megújulásának ünnepére készültek, melyet a legkicsapongóbb tivornyázással ültek meg? A zsidók, akik most a népszámlálással voltak elfoglalva, fojtott keserűséggel engedelmeskedtek a császári parancsoknak, s az járt az eszükben, vajon erre milyen újabb adóterhek következnek?

Nem! Az Isten fiához ez a környezet, ez a kiszámított, kitervelt szegénység illett, melyen megütközik a nyárspolgári észjárás! Így mutatta meg, hogy végtelenül gazdag, nincs szüksége semmire, a föld Neki nem is tud adni semmit. S csak így, ennek a radikális szegénységnek a hangsúlyával adhatta legmesszebb-hangzóan a figyelmeztetést, hogy a kultúra, a haladás, a nemesedés elsősorban a lélek méltósága, ereje és fejlődése, s nem a technika, nem a gépek, nem a civilizáció fejlettsége.

Lehetetlen a betlehemi barlangnak ezt a tanítását a mai embernek meg nem értenie. Külsőségekben, technikában milyen szédítő kultúránk van! Az utcák éjjel fényesebbek, mint nappal, a házak tetején elektromos szivárványok szikráznak, gépek száguldanak az utakon, szárnyas emberek szegik a levegőt, könyvek ezrei ömlenek a piacra hetek alatt. Gyárilag állítják el a kényelmet és méltóságot. És soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelkű, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvelű, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem vergődött, mint manapság.

Mert az anyag és az anyagiak megölték a lelket. A külső gazdagodással és haladással nem járt együtt a lélek gyarapodása. Leszegényedtünk, mert a betlehemi barlang tanítását nem értettük meg.

Amennyire szép ez a szöveg, annyira megdöbbenés is, különösképpen nekünk, kései utódoknak. S különösen ezek a sorok – ismételjük csak meg:

„Külsőségekben, technikában milyen szédítő kultúránk van!

Az utcák éjjel fényesebbek, mint nappal, a házak tetején elektromos szivárványok szikráznak, gépek száguldanak az utakon, szárnyas emberek szegik a levegőt, könyvek ezrei ömlenek a piacra hetek alatt. Gyárilag állítják el a kényelmet és méltóságot. És soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelkű, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvelű, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem vergődött, mint manapság.”

Nyolcvanöt év telt el azóta.

Ebből hetvenhat itt, Európában, békében. S az utolsó nagyjából tíz évet leszámítva, Európa nyugati felén soha, de soha nem látott jólétet is, a lehető legszélesebb néptömegek számára. Felépült nyugaton a jóléti állam, amely jóléti állam elvette a nyugati ember ön- és fajfenntartó képességét, önvédelmi reflexeit, józan eszét és ítélőképességét, megfosztotta gyökereitől, hagyományaitól, múltjától, identitásának képességétől – maradt a fogyasztó zombi, aki győzli önmagát, s ezért leginkább a normalitást győzli. Belemenekül az abnormálisba, és azt becézgeti szabadságnak. Hiszen boldogtalan. Eltelt nyolcvanöt év Márton Áron szentbeszéde óta, és „soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelkű, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvelű, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem vergődött, mint manapság.”

Valóban...

A nehéz idők erős embereket formálnak. Az erős emberek jó időket hoznak el. A jó idők gyenge embereket formálnak. A gyenge emberek nehéz időket hoznak el.

Így jutottunk el Áron püspöktől Riccardo Simonettiig, az Európai Parlament LMBTQ-ügyekért felelős jószoigálati nagykövetéig (mert már ilyen is van ám!), aki szakállas Szűz Máriaként pózolt karácsony estéjén.

Nyakunkon a nehéz idők s a gyenge emberek. De a bölcsökben már ott ringanak az eljövendő erős emberek...

„Nézz a furfangos csecsemőre:

bömböl, hogy szánassa magát,

de míg mosolyog az emlékre,

növeszti körmét és fogát.”

S mi előtte van, az is fontos s megfontolandó:

„S ha száját tátja a gyerek

és fölnezd rád, vagy pityereg –

ne dőlj be néki, el ne hidd,

hogy elkábítják elveid!”

Hétköznapiban pedig egy kedves barátom fogalmazta meg a lényegét most karácsonykor, a második napon:

„Biztos, hogy kontraproduktív ez a sok mocsok a világban. Tömve voltak a templomaink tegnap és ma. Fűreden soha nem voltak még ennyien a templomban! Olyan jó volt látni!”

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
